

عنوان مقاله:

استوارسازی بازخورد دانش پژوهانه و گسترش فرهنگ دانش پژوهی: راه کاری برای بهبود دانش پژوهی در زمینه های انسانی

محل انتشار:

کنگره ملی علوم انسانی (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

منصورعلی حمیدی - عضو هیات علمی دانشگاه الزهراء

خلاصه مقاله:

از دیدگاه سازایی گری، آدمی در گذر روزگار می آموزد که چگونه به پدیده های جهان هستی واکنش نشان دهد. این واکنش ها همچون آدمی، سرشتی سه سوبه دارند: شناختی، دل خاسته و رفتاری. به چنین واکنش های از پیش آموخته، بازخورد می گوئیم؛ چون در برخورد با پدیده های گوناگون از ما سر می زنند و از پدیده ای به پدیده دیگر ناهمانندند؛ همان گونه که از فردی به فرد دیگر ناهمانندی دارند. این گونه باز خورد ر و درروی فرهنگ قرار می گیرد چون فرهنگ را نیز می توان دستاوردهای شناختی، دل خاسته و رفتاری آدمی دانست. و درروی بازخورد و فرهنگ از این روزن است که یکی سرش تی فردی دارد و دیگری گروهی! از این رو، از هم جدا نشدنی هستند؛ همان گونه که فرد و گروه چنینند. بازخوردها و فرهنگ ها گوناگونند و در میان آنها بازخورد دانش پژوهانه و فرهنگ دانش « چون بود » دانش پژوهی است که میزان استواری و گسترده گی آن، زمینه ساز پژوهی در هر کشوری و هر زمینه ای می شود. مراد از گونه نخست، بازخوردی است که یک دانش پژوه راستین به هستی و به ویژه به کنش ار جمند دانش پژوهی دارد. مراد از گونه فرهنگی هم آگاهی ها، باورداشت ها، ارزش ها و رفتارها و دستاوردهایی است که گروه دانش پژوهان را یک گروه می کنند

کلمات کلیدی:

علوم انسانی، دانش پژوهانه، فرهنگ، سازایی گری،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/100725>

